

# РЕШЕНИЕ

№ 5708

гр. София, 21.10.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,**  
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Любка Петрова**

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6237** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на И. Г. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Заповед № РВТ19-РА50-146/09.09.2019 г. на главния архитект на район „В.“– Столична община (СО), с която е одобрено изменение на подробен устройствен план (ПУП) за УПИ VIII-683 (501 стар), кв. 6 [населено място], м. „кв. Д.“, с площ от 840 кв.м. одобрен с Решение № 4, по протокол № 32/19.02.2001 г. на СОС, с което е допуснато разделяне на УПИ VIII-683, кв. 6 на две части.

Жалбоподателят твърди, че оспорваната заповед е неправилна, незаконосъобразна и постановена при съществено нарушение на процесуалния закон. Счита, че е нарушена процедурата по обявяване на заинтересованите лица преди да бъде допуснато изменението на ПУП. Иска се от съда да бъде постановено решение, с което да бъде отменен обжалваният административен акт на кмета на район „В.“ – СО.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателя, редовно уведомен, се явява лично като поддържа жалбата и моли процесната заповед да бъде отменена. В допълнително представени писмени бележки сочи, че не е давал съгласие да се започне процедурата по изменение на ПУП за УПИ VIII-683 (501 стар), в който е собственик на жилище на третия етаж. Счита, че административният орган е нарушил чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, като е допуснато да се процедира изменение на ПУП без да са извършени необходимите и задължителни проверки за собствениците на имота и носителите на

други вещни права. Претендира направените по делото разности.

Ответникът – Главен архитект на район „В.“ - СО се представлява в съдебно заседание от юрк. Г., която оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. В представено писмено становище и в писмени бележки излага подробни съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Х. А. А., редовно уведомен се явява лично, като не оспорва жалбата. Сочи, че със съседа решили да разделят имота и го разделили.

Заинтересованата страна – Н. П. П., редовно уведомен, се явява лично. Не оспорва жалбата. Посочва, че със съседа решили да разделят имота и това е законното им право. В момента тяхната половина ползвала негова шахта като водоизточник и решението било основателно, за да можели да ползват и друг водоизточник на другата улица, тъй като били на ъгъла на две улици.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната заповед № РВТ19-РА50-146/09.09.2019 г. главния архитект на район „В.“ – СО е одобрил ПУП-ИПР за УПИ VIII-683 и са образувани нови УПИ VIII-2323 и УПИ XVIII-2322, кв. 6, м. „кв. Д.“ по плана на [населено място].

Административното производство е започнало по заявление вх. № РВТ18-ГР00-522/18.12.2018 г. (л. 68) подадено от Н. П. П. (наследник на П. С. П.) и Х. А. А. с искане за разрешение за изменение на Плана за регулация в обхвата на поземлен имот с идентификатор 68134.1976.683 по КККР на район „В.“. Към заявлението са приложени: документи за собственост – Н.. акт № 89, том LLLXLIII, дело № 37635 от 21.11.1997 г. и Н.. акт № 56, том VI, дело № 918 от 09.04.1955 г.; скица от СГКК – С.-град за имот с идентификатор 68134.1976.683; Удостоверение за наследници на П. С. П.; Протокол за съдебна делба № 95, том 11, рег. 9714 от 02.04.1975 г., издаден от СРС; Комбинирана скица за пълна или частична идентичност на поземлен имот съгласно чл. 16, ал. 3 от ЗКИР и предложение за исканото изменение на ПУП – План за регулация.

Въз основа на постъпилите документи е издадена Заповед № РВТ19-РА50-46/04.04.2019 г. /л. 22/ на главния архитект на район „В.“ - СО, издадена на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, с която на заявителите е разрешено да възложат изработването на проект за изменение на плана. Същата е обявена във вестник Позвънете бр. 14 (4494), година XXII /л. 66/.

Проектът е бил изготвен и внесен в СО – район „В.“ от Н. П. П. и Х. А. А. със заявление вх. № РВТ19-ТП00-22/04.07.2019 г.

Главния архитект на район „В.“ - СО като счел, че са налице основанията по чл. 134, ал. 2, т. 2 и т. 6 от ЗУТ е издал процесната заповед.

Заповедта е връчена на 12.09.2019 г. на Н. П. П. и Х. А. А.. Същата е обявена и във вестник Позвънете бр. 14 (4494), година XXII.

По делото е представен Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 72, том II, рег. № 2277, дело № 127 от 2017 г., съставен от Ц. З. – нотариус с район на действие Р.С.С. /л. 9-11/, видно от който жалбоподателят И. Г. Г. се легитимира като собственик на жилище, апартамент с идентификатор 68134.1976.683.2.3, съгласно КККР, с адрес на имота [населено място], район „В.“, [улица], ет. 3, представляващ самостоятелен обект в сграда № 2 разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1976.683, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и

от правото на строеж върху мястото, върху което е построена сградата, съставляващо съгласно доказателствения документ УПИ VIII-501 /стар – сега VIII-683/ от кв. 6, по плана на [населено място], кв. Д..

По делото жалбоподателят с молба от 02.09.2020 г. е представил Схема № 15-309687/28.06.2016 г. и Схема № 15-270402/09.06.2017 г., издадени от СГКК – [населено място], като първата е на името на стария собственик Т. Д. М. на самостоятелен обект в сграда № 2, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1976.683, а втората е на името на жалбоподателя И. Г. Г..

Представено е и учредено право на строеж на разрешение за строеж от 01.04.1985 г. с № 98, том 4, № 172 на Т. Д. М. /л. 100-101/ и Строително разрешение №6461 от 21.05.1986 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за установено от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят И. Г. Г. не е бил конституиран като заинтересована страна и не е бил уведомяван за започването на производството по изменението на ПУП, не е уведомен за изготвения проект и за издаването на Заповед № РВТ19-РА50-146/09.09.2019 г. на главния архитект на район „В.“ – СО /тези обстоятелства не се оспорват и от ответника/. С представен по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 72, том II, рег. № 2277, дело № 127 от 2017 г., съставен от Ц. З. – нотариус с район на действие Р.С.С. /л. 9-11/, същият се легитимира като собственик на жилище, апартамент с идентификатор 68134.1976.683.2.3, съгласно КККР, с адрес на имота [населено място], район „В.“, [улица], ет. 3, представляващ самостоятелен обект в сграда № 2 разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1976.683, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, върху което е построена сградата, съставляващо съгласно доказателствения документ УПИ VIII-501 от кв. 6, по плана на [населено място], кв. Д.. Предвид това попада в кръга на заинтересованите лица, очертан от разпоредбата на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ, тъй като се явява непосредствено засегнат от одобреното изменение на ПУП като собственик на имот – предмет на самия план – т. е. по отношение на него е налице хипотезата на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

Съгласно чл. 129, ал. 2 от ЗУТ заповедта на кмета на общината, с която се одобрява ПУП, се съобщава на заинтересованите лица по реда на АПК – чрез устно уведомяване на съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива /чл. 61, ал. 2 АПК/. В настоящия случай не се установява да е извършено такова съобщаване на И. Г. и следва да се приеме, че жалбата му срещу заповедта е подадена в 14-дневният срок за обжалването ѝ.

Оспорената заповед е годен за оспорване акт - тя е за изменение на ПУП и представлява акт по устройство на територията, а по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ – индивидуален административен акт.

При горните обстоятелства, съдът счита, че жалбата на И. Г. е допустима за разглеждане като подадена в срок, в предвидената от закона писмена форма, по

предвидения ред и от лице - надлежна страна, която има право и интерес от оспорването.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателите доводи за незаконосъобразност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – кмет на район, съгласно делегираните му правомощия по ЗУТ със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., раздел б на кмета на СО, Заповед № СОА18-РД09-69/10.01.2019 г. на кмета на СО, които са служебно известни на съда, но не са били представени с административната преписка. Процесната заповед обаче е издадена при неспазване на предписаната от закона форма, както и в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби.

В съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК един от задължителните реквизити на административния акт е посочването на фактическите и правни основания, послужили за издаването му. Нормата е императивна и нейното неспазване води до незаконосъобразност на същия. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита. Ето защо неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна.

В процесния случай настоящият съдебен състав намира, че мотиви относно фактическите основания на акта не могат да бъдат извлечени нито от самия него, нито от представената от ответника по делото административна преписка. В процесната заповед като фактическо основание за издаване на заповедта са посочени единствено Протокол № 34, т. 4 от 29.08.2019 г. на РЕСУТ на район „В.“ – СО, който обаче не е представен като доказателство по делото от ответника, въпреки изрично указаната му от съда доказателствена тежест с Определение от 18.08.2020 г.

В производството по съдебен контрол върху административния акт се проверява дали изложените фактически основания отговарят на действителното фактическо положение и съответства ли на тях посоченото правно основание. Немотивирането на административния акт лишава съда от възможността да прецени дали актът е издаден в съответствие с целта на закона и при неговото правилно приложение, поради което актът е незаконосъобразен. В този смисъл следва да се има предвид, че задължително условие за законосъобразност на административния акт е той да бъде мотивиран, като не излагането на мотиви от административния орган е основание за неговата отмяна, като незаконосъобразен.

На следващо съгласно цитираната в заповедта разпоредба на чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят когато има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях, и на концесионерите. Това правно основание изисква от администрацията определени предварителни действия, изразяващи се в искане и даване на съгласие. В случая липсват доказателства такова да е давано от жалбоподателя Г., макар същият да е заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 във вр. ал. 1 от ЗУТ и да не е сред заявителите.

Липсата на съгласие от страна на поне един от собствениците на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ – в случая на жалбоподателя, сочи за незаконосъобразност на

оспорената заповед.

Заповедта е постановена при съществено нарушение, изразяващо се в липсата на уведомяване на всички заинтересовани лица, съображения за което се изложиха по-горе. По този начин не са спазени изискванията на чл. 61 от АПК, във вр. с чл. 129, ал. 2, изр. последно от ЗУТ, а това представлява още едно основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Предвид наличието на посочените по-горе нарушения безспорно процесната заповед противоречи и на целта на закона – основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

Настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена, като незаконосъобразна.

При този изход на делото искането за присъждане на разноски, направено от жалбоподателя се явява основателно. На основание чл. 143, ал. 1 АПК Столична община следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя И. Г. Г. деловодни разноски в общ размер на 10 (десет лева), представляващи дължима и внесена държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Г. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] № РВТ19-РА50-146/09.09.2019 г. на главния архитект на район „В.“– Столична община, с която е одобрено изменение на подробен устройствен план за УПИ VIII-683 (501 стар), кв. 6 [населено място], м. „кв. Д.“, с площ от 840 кв.м. одобрен с Решение № 4, по протокол № 32/19.02.2001 г. на СОС, с което е допуснато разделяне на УПИ VIII-683, кв. 6 на две части.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Г. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] сумата от 10 (десет) лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението е окончателно на основание чл. 215, ал.7 от ЗУТ и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 АПК.

#### СЪДИЯ: